

pa se je začela pri nas pozneje točiti nevarna brozga, katere se je neki klerikalni in prebrisani (?) kmetič v tolikaj meri nalezal, da je pozabil na svoj zakonski stan in bil v svoji zmoti po nekem neljubem prišlecju tako iznenaden, da je celo svoj klobuk na licu mesta (v nekem škednju) pozabil ter jo golov glav pobrisal. Nadalje bil je gotovo tudi dotični zmotoglavec tudi takrat judovske brozge poln, ko je meni v sosedni krčmi ponujal 40 K, ako mu obljubim, da ostopim od ptujskega „Štajerca.“ Težko bilo je gotovo možicelju pri srcu, ko je videl, da celo z bliščečimi 40 K pri meni nič ne opravi, premisliti bi moral, da denar ni vse na svetu in da z denarjem tudi ni vse za doseči. Kdor si upa meni nepoštenost očitati, naj stori to meni v lice ali naj naznani c. kr. sodnji ali kaki drugi oblasti, pri kateri mu takoj bodem zavezal zamazan gobec. V kratkem pa poročal ti bodem ljubi „Štajerc“ prav zanimive novice iz naše občine. K. K. k,

Iz Dobja pri Planini. Dragi „Štajerc“ veliko si že pisal o župniku „Vurkelc“ v Dobji, pa ker se ta gospod nič ne poboljša, temveč le vedno hujše postopa, hočem ti povedati in prositi, da spraviš v javnost še to-le: Zdaj ko se je župnik denarjev nalezal, ko je več faranov nafarbal, da so mu nosili denar, in obetal, da bo kupil kaplana, zdaj pa namerava svojo kšeftfurerco „Maliko“ ali kakor njo ljudi navadno imenujejo, „cerkveno“ Maliko, navidezno omožiti. Zbral je njej fanta, kateri je v neki družbi, kakor ona, neki Tonče dobro znani hujskač, farški podrepnik, in štifelpucer, skoraj vsak dan pri njej v farovžki štacuni postopa; vozita se po dva dni okol, župnik njima da konja in voz, in se pogovarjata, kako bi se ženila ker denarja nobeden nima. Pa to je baje le družnikom in tistim, kateri Vurkelcu pete ližejo dovoljeno, za katerega drugega bil bi to velik greh si z drugim spolom znanje delati in si poštenost oskrunjati ali omadeževati. Malika še ni kmečka, ampak nezakonska kočerska hči, akoravno nosi sedaj klobuk na glavi, uhane, in družbeno svetinjo, pa to še vse ne zadostuje, da bi njo ne poznali in ne vedli od kot da je. Pa saj to je samo župnikova skrivnost, on misli, da nas lajhuje pa ne misli, da nam meče pesek v oči, pa ne, in še enkrat ne. Res čudno, — postave so navadno za vse enake pa Vurkelc je božje postave predelal, njegovim privržencem in družnikom je dovoljeno si z ženskim spolom znanje delati in poštenost oskrunjevati, drugim pa ne, za druge pa je to velik greh. Ako bo to predelovanje božje postave veljavno, pa res ne bo hudo v nebesa priti, samo župniku se mora začeti pete lizati, pa iz ubogih ljudij denarje izsesavati in iste prav dobro farbati ali „plaušati“, pa se naenkrat božja postava prenaredi, in tistemu, kateri to stori je vse dovoljeno, kakor župnik „Vurkelc“ trdi.

Dokazov zmožen faran.

Gospodarske stvari.

Grozdne drozgalnice. Maščenje grozdja je precej zamudno in drago delo. Osobito povzroča večim vinogradnikom, če ga opravljajo po stari navadi z nogami, mnogo stroškov. Čestokrat se dogodi, da pušča ta ali oni posestnik, ki ne more dobiti težakov za maščenje, mošt dlje časa na tropinah, nego bi smel in zato ne dobi onega finega vina, kakor bi ga lahko, ako bi mošt ob pravem času odtočil. Onim vinogradnikom, ki pridelajo količkej večjo množino grozdja svetujemo radi tega, naj si priskrbé grozdno drozgalnico, ki jim bo opravljala maščenje hitro in ceno. Oni denar, ki imajo dati letos težakom, potrosijo naj za to pripravo in iznebé se za vedno nadaljnih stroškov. Če mastimo grozdje z nogami, se zelene jagode res ne raztržejo tako lahko, kakor med železnimi ali lesenimi valjarji, kar vpliva kolikor toliko na dobroto vina, toda če pri trgatvi pazimo, da odbremo, kar je na grozdju slabega, dosežemo isti uspeh tudi z drozgalnico. Ž njo si pa vendarle prihranimo najmanj eno četrtino dela. Osobito je potrebna drozgalnica tedaj, če smo grozdje prej robkali na mreži, ker se čiste jagode z nogami precej težavno mastijo. Prednost maščenja z drozgalnico pred maščenjem z nogami spoznali so že nekateri naši vinogradniki in zato so si že nabavili to pripravo, ali pa si jo mislijo nabaviti. Kdor se natančneje zanima za grozdne drozgalnice, damo mu radi naslov, da si naroči cenik od napredne tvrdke.

Pisma uredništva.

Na vprašanja, tičoča se naslovov oznanil damo le tedaj odgovor, če je pridjana znamka (marka). — „Zakaj vera peša.“ Kdor želi številki, v katerih smo priobčili izvrsten članek „Zakaj vera peša“, naj nam piše, dokler imamo še liste. Mnogo pisem, ki smo jih dobili v članku „Zakaj vera peša“ je nas prepričalo, da so nas bralce razumeli. — **Murščak.** Idite k pošti in recite, da se boste na pošto ravnateljstvo pritožili, če se vam to še enkrat zgodi. List vam mora pismonoša na dom prinesiti, ne sme pa ga pri sosedih ali pri kaki drugi hiši oddati. — **Brežice.** Dopis, kakor ste ga nam vi poslali, ne moremo rabiti. Prosimo, poročati nam o izzidu slavnosti bojnega društva. — **Gornja Radgona:** Hvala za poslano; priobčimo prihodnjici! — **Sv. Lenart v Slov. gor.** Tokrat ni mogoče, manjka nam prostora. Dopisi, ki jih tokrat nismo priobčili, pridejo prihodnjici na vrsto!

Prosimo, da se nam oznanila (inserati) najdalje do podeljka pred izdajo lista vposljejo, pozneje nam ni mogoče ustreči. Isto velja tudi za dopise.

Loterijske številke.

Trst, dne 2. septembra: 82, 89, 84, 62, 85.
Gradec, dne 9. septembra: 62, 16, 88, 76, 73.

Svoji k svojim.

Naprednjaki, podpirajte samo obrti in gostilne somišljenikov, naprednjakov. Ogbajte se takozvanih „narodnih“ trgovin klerikalcev in prvakov!